

Statsministeren (Kampmann): Jeg kan trøste det ærede medlem hr. Vivike med, at der endnu ikke er nogen, der har søgt en sådan våbentilladelse, og der er heller ikke nogen, der vil få den.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde kun få kommentarer til det, jeg havde bemærket. Det ærede medlem havde lidt, han kaldte småtingsafdelingen, og det kan jeg såmænd også godt få overstået med det samme.

Jeg forstod, at det ærede medlem mente, at der skulle bruges 500 mill. sække til 70 800 huse i Københavns omegn; det er ca. 7 000 sække pr. hus. Der må vist være regnet forkert. Men lad nu det ligge, det er ikke det afgørende trods alt. Det, man har siddet og overvejet nu, medens man har hørt på de 3 medlemmer fra socialistisk folkeparti, der har stillet forespørgslen, er: hvad har baggrunden for forespørgslen været? Dette, at man skal undgå krig, at man skal søge at bevare freden, at man skal undgå anvendelse af våben, ikke alene atom- og brintvåben, men også mange andre frygtelige våben, det er vi alle enige om. Men der er nogen uenighed om, hvordan det skal ske, og det er også kommet frem i dag.

Jeg synes, det ærede medlem hr. Aksel Larsen i anledning af sine bemærkninger om afstemningen i De Forenede Nationer, fik god oplysning af det ærede medlem hr. Per Hækkerup; men når vi er kommet så langt, er spørgsmålet: skal vi så gøre noget for det tilfælde, at ulykken alligevel sker på den ene eller den anden måde? Mener socialistisk folkeparti, at man tør tage ansvaret for ikke at gøre noget?

Jeg forstod godt de betragtninger, det ærede medlem hr. Morten Lange var inde på, også citatet fra New York Times — jeg tror, det var det blad, der blev citeret — hvori der tales om den falske tryghedsfølelse. Det har ikke på noget tidspunkt været i hvert fald regeringens hensigt at give befolkningen en falsk tryghedsfølelse — og det ved det ærede medlem udmærket godt. Hverken når man med nogen fornuft og uden forudindtaget læser de udsendte pjecer, eller når man hører de udtalelser, der har ledsaget dem, kan man have fået dette indtryk. Når det er sådan, bliver tilbage det spørgsmål: skal man ikke gøre,

hvad man kan? Der foreligger jo altid økonomiske grænser — det har det ærede medlem hr. Aksel Larsen også ret i. Sådanne grænser foreligger også i dagliglivet, når man overvejer, hvad man kan gøre for at skabe sikkerhed; der er en vis margen, man foretager visse overvejelser, og så går man ikke længere.

Jeg synes, det er godt, at vi har haft denne forespørgsel i tinget, idet den har givet mulighed for en nærmere belysning af disse spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente til sidst, at man skulle bede befolkningen vente; der kunne jo komme visse ændringer til den udsendte pjece, og han mente, det ville skabe større tryghed. Mon det ikke vil skabe langt større forvirring, og mon ikke vi skal bestræbe os på at skabe større tryghed og større forståelse for de foreliggende problemer? Jeg håber, at den debat, der er ført her i dag, har bidraget dertil.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg må bedøve den højtærede statsminister med, at mine beregninger, så vidt jeg kan se, er absolut rigtige. Hvis man skal bygge beskyttelsesrum i enfamilieshuse efter de givne anvisninger, skal der 25 kubikmeter sand til hvert hus, og da en kubikmeter vejer så meget som $2\frac{1}{2}$ t, kan ministeren selv regne videre. Man kan ikke fylde $2\frac{1}{2}$ t i 10 sække, for så bliver de for tunge; det kan sækkene ikke holde til. Der må 20 sække til, og der må 600-700 sække til for hvert hus. Den højtærede statsminister må gerne kalde det for en småtingsafdeling, men det er ikke småting for mig. Jeg er ganske klar over, at civilforsvaret slet ikke har tænkt på, hvorledes disse byggematerialer skal fremskaffes, om de overhovedet kan fremskaffes. Den bebrejdelse, jeg retter mod civilforsvaret, som jeg stadig mener er ansvarligt for pjecen, er, at den er lavet ved et skrivebord, og at disse anvisninger er af en sådan art, at indenrigsministeren bagefter har måttet nedsætte et sagkyndigt udvalg til at undersøge, hvorvidt der overhovedet er noget hold i de anvisninger, der er givet på visse vigtige områder. Derfor tror jeg, det vil være nyttigt, om regeringen følger det råd, jeg har givet den. Hvis den ikke vil det, kan